

Слѣдъ хорото имаше турска борба на „пехливани“. Левски бѣше се толкова разпалилъ, че искаше да излѣзе съ най-силния турчинъ на борба. Задъ пояса си имаше два пицова, и едва можахме да го въздържимъ.

Тази случка обърна вниманието на турцитѣ. Тѣ вече подозираха Първана. На другата вечеръ Левски образува „революционенъ комитетъ“. Между избранитѣ селяни имаше и двама страхови. Тѣ се отказаха да влѣзатъ въ комитета. Левски извади пицова си, насочи го върху тѣхъ и каза. „Да зная, че ще изкажете, ей сега ще ви застрѣлямъ! Ако това не стана сега, знайте, че другитѣ (посочи насъ) нѣма да ви простятъ!“ Слѣдъ това той ги изтласка навънъ, заби камата си на масата и всички 8 души се заклехме, като цѣлувахме камата. Кой знае какъ, турцитѣ били подушили нѣщо и искали да хванатъ Първана, да го закаратъ въ града, да го разпитатъ кой е и ако нищо не се укаже да го пуснатъ. Това ние не знаехме. На 40-та вечеръ по срѣдъ нощъ около 10—15 турци бѣха заградили у дома и 7—8 отъ тѣхъ влѣзоха въ кѣщи, разбудиха батя, като искаха да имъ отвори стайтѣ. Батю ги залѣгваше изъ стайтѣ, азъ вече си знаехъ работата. Още при първия шумъ азъ бѣхъ въ тайната стайчка, кждѣто спѣше Левски, и която имаше врата направо въ двора. Левски бърже откачи казалийката пушка (спѣше облѣченъ), която висѣше пълна на стѣната. Забучи пищоветѣ, събра десетина фишека въ пояса и догдѣто да го вида, бѣше вече вънъ и грѣмна право въ турцитѣ. Съ магическа бързина извади и друия пищовъ, веднага се чу втори гърмежъ. Турцитѣ се бѣха разбѣгали, а